

Anonymizované znenie

C-12/22 - 1

Vec C-12/22

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

6. januára 2022

Vnútroštátny súd:

Okresný súd Prešov (Slovensko)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. decembra 2021

Žalobca:

UR

Žalovaná:

365.bank a.s.

[OMISSIS]

U Z N E S E N I E

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: **UR**, [OMISSIS] proti žalovanému: **365.bank, a.s.**, [OMISSIS] o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vydanie bezdôvodného obohatenia 715,08 Eur a neprijateľnosť zmluvnej pokuty, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 162 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku konanie prerušuje a Súdny dvor Európskej únie predkladá tieto otázky:

Či údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.12.2016 tak ako sú v texte tohto uznesenia citované zodpovedajú zrozumiteľnému a

stručnému uvedeniu druhu úveru tak ako to vyžaduje § 10 ods.2 písm. a) Smernice 2008/48/ES?

Či údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.12.2016 tak ako sú v texte tohto uznesenia citované zodpovedajú zrozumiteľnému a stručnému uvedeniu dĺžky trvania zmluvy o úvere tak ako to vyžaduje § 10 ods.2 písm. c) Smernice 2008/48/ES?

Či údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.12.2016 tak ako sú v texte tohto uznesenia citované zodpovedajú zrozumiteľnému a stručnému uvedeniu druhu úveru tak ako to vyžaduje § 10 ods.2 písm.g) Smernice 2008/48/ES a či

- zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať matematický vzorec výpočtu RPMN spolu s dosadenými premennými, ako aj samotný výpočet,**
- postačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádza premenné potrebné na výpočet RPMN vo svojom texte alebo sa vyžaduje ešte ich zopakovanie s výslovným uvedením, že ide o predpoklady výpočtu RPMN?**

Je možné vykladať Smernicu 93/13/EHS tak, že vyžaduje takú vnútroštátnu úpravu, resp. prax, že súd je povinný vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú aj po ukončení zmluvného vzťahu, tak ako je tomu v prejednávanej veci?

Je v rozpore so Smernicou Rady 93/13/EHS ako celkom a zvlášť jej piatym odôvodnením (keďže vo všeobecnosti spotrebiteľia nepoznajú právne pravidlá, podľa ktorých sa v členských štátoch iných, než je ich vlastný, riadia zmluvy na predaj tovarov alebo služieb; keďže tento nedostatok znalostí im môže brániť v priamych transakciách pri kúpe tovarov alebo služieb v inom členskom štáte) taká súdna prax, ktorá v prípade tvrdeného nedostatku povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vychádza z toho, že táto skutočnosť bola spotrebiteľovi známa už v čase podpisu úverovej zmluvy, najmä ak spotrebiteľ osobitne potvrdil oboznámenie sa s úverovou zmluvou podpísaním ďalšej súvisiacej úverovej dokumentácie (napr. formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, zoznam prevzatých dokumentov a pod.)?

Je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a efektivity, ak vnútroštátne právo pre vydanie bezdôvodného obohatenia získaného dodávateľom na úkor spotrebiteľa ustanovuje premlčaciu dobu subjektívnu ale aj premlčaciu dobu objektívnu, naviazanú na neutrálne kritérium (vznik bezdôvodného obohatenia), aby určenie okamihu začiatku plynutia premlčacej doby nebolo ponechané výlučne na tvrdení spotrebiteľa a teda bez skutočnej možnosti dodávateľa brániť sa námietkou premlčania?

Je v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa a zásadou efektivity, že každý nedostatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere dodávateľom pripravenej,

treba bez ďalšieho považovať za dôsledok úmyselného pochybenia dodávateľa?

Má byť zásada efektivity v nižšie citovaných rozsudkoch Súdneho dvora EÚ chápaná tak, že premlčacia doba bezdôvodného obohatenia získaného z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre jej vadu by mala začať plynúť až od rozhodnutia súdu o takejto vade (napr. určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru)?

Od akého momentu vyžaduje zásada efektivity uplatnená v nižšie citovaných rozsudkoch SdEÚ začatie plynutia premlčacej doby?

O d ô v o d n e n i e:

1 Žalobou došlou Okresnému súdu Prešov dňa 16.09.2021 sa žalobca domáha na žalovanom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 715,08 € a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

1.1. Žalobca uvádza, že ako dlžník uzatvoril so žalovaným ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 21.12.2016, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 5000 €, ktorý mal vrátiť v 96-tich mesačných splátkach vo výške 83,89 € s konečnou splatnosťou úveru 25.12.2024. Žalovanému na tento úver uhradil sumu 5715,08 €.

1.2. Žalobca tvrdí, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré zároveň zodpovedajú nižšie citovaným ustanoveniam, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať podľa smernice 2008/48/ES. Žalobca tak tvrdí, že zmluva nedostatočne určuje nasledujúce náležitosti

- druh úveru,
- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- uvedenie predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov,

1.3. Žalobca poukazuje na to, že slovenský zákon o spotrebiteľskom úver na rozdiel od smernice vyžaduje uvedenie nielen konečnej splatnosti úveru, ale aj dobu trvania zmluvy. Má za to, že čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice treba vykladať tak, že dĺžka trvania zmluvy musí byť uvedená intervalom od – do. Poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/76/2019, ktorý pri náležitosti doba trvania zmluvy vyžaduje *presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo na dobu určitú a v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Považuje zároveň za nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve teda na listine, ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zdôrazňuje, že slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch rozlišuje pojmy doba trvania zmluvy a termín konečnej*

splatnosti spotrebiteľského úveru, preto zmluva musí obsahovať oba tieto údaje. Ďalej poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove [OMISSIS], ktoré uvádza, že v zmysle slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch treba rozlišovať medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Pokiaľ ide o tvrdený nedostatok uvedenia predpokladov, ktoré boli použité na výpočet RPMN, žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove [OMISSIS], podľa ktorého *pri údají RPMN nestačí uviesť samotnú výšku RPMN ale je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Podľa Krajského súdu v Prešove týmito predpokladmi sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov.* Ďalej žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove [OMISSIS], ktorý *pre dodržanie náležitosti uvedenia predpokladov pre výpočet RPMN uvádza, že nepostačuje samotná výška RPMN, ale je potrebné do zmluvy zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k výške RPMN.*

Rovnako má žalobca za to, že zmluva neobsahuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, teda ďalšej náležitosti vyžadovanej ako smernicou tak aj slovenským zákonom o spotrebiteľských úveroch.

- 2 Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené nedostatočné uvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných jednak smernicou, jednak slovenským zákonom o spotrebiteľských úveroch, tieto sú v napádanej zmluve uvedené takto:

Bod 2.2 Základné parametre úveru – druh spotrebiteľského úveru: účelový úver určený na refinancovanie.

Bod 2.2. Základné parametre úveru – uvádza sa: výška schváleného úveru, počet mesačných splátok úveru, termín konečnej splatnosti úveru, výška mesačnej splátky, výška poslednej mesačnej splátky, fixná úroková sadzba, RPMN banky, priemerná RPMN na trhu v %, odplata za poskytnutie úveru, najvyššia prípustná hodnota odplaty, celková čiastka, ktorú má veriteľ zaplatiť, splatnosť prvej mesačnej splátky a splatnosť každej ďalšej mesačnej splátky.

Bod 2.2. Základné parametre úveru – doba trvania zmluvy o úvere: zmluva o úvere je uzatvorená na dobu určitú do splatenia všetkých záväzkov dlžníka voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. V prípade splácania úveru v zmysle zmluvy o úvere zanikne zmluva o úvere v deň uvedený ako termín konečnej splatnosti úveru. V bode 2.4. Zmluvy sa nachádza zároveň amortizačná tabuľka, z ktorej vyplýva výška každej splátky, jej rozčlenenie na istinu a úrok s tým, že prvá splátka je splatná dňa 25.01.2017 a posledná splátka dňa 25.12.2024.

Pokiaľ ide o predpoklady výpočtu RPMN, zmluva okrem už uvedených údajov osobitne uvádza ustanovenie – RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že dlžníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia

zmluvy o úvere. Zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a dlžník a banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady dlžníka spojené so zmluvou o úvere s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere.

3 Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného k žalobe, [OMISSIS] tento uviedol, že doba trvania zmluvy o úvere je v zmluve uvedená v znení vyššie citovanom. Rovnako pokiaľ ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov a predpoklady na jej výpočet, uviedol znenie zmluvy súdom vyššie citované v odôvodnení tohto uznesenia. Žalovaný ďalej poukázal na to, že všetky zmluvné náležitosti, ktorých nedostatok žalobca vyčíta, sú rovnako uvedené aj vo „Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere“, kde

- v bode 2. písm. a) sa uvádza: druh spotrebiteľského úveru – účelový úver určený na refinancovanie.
- v bode 2 písm. d) sa uvádza: doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere – zmluva o úvere je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. V prípade riadneho splácania je doba trvania zmluvy o úvere 96 mesiacov, predpokladaný termín konečnej splatnosti úveru je závislý odo dňa splatnosti prvej splátky a zodpovedá splatnosti 96 mesačnej splátky.
- v bode 3. písm. b) sa uvádza: ročná percentuálna miera nákladov – RPMN je vypočítaná z nasledujúcich údajov: výška spotrebiteľského úveru, výška mesačnej anuitnej splátky, celkový počet anuitných splátok, výška úrokovej sadzby a následne je tam uvedená citácia toho, čo sa presne nachádza v zmluve.

3.1. Žalovaný je teda presvedčený, že urobil zadosť ako smernici tak aj slovenskému zákonu o spotrebiteľských úveroch a žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podaná v čase viac ako 3 roky po splatení úveru sa mu javí zjavne špekulatívna. Žalovaný zdôrazňuje, že zmluvný vzťah sporových strán trval až dokým žalobca dňa **16.02.2018** dobrovoľne splatil celý zostatok úveru, pričom žaloba bola podaná až dňa **16.09.2021** teda viac ako po 3,5 roku od skončenia zmluvného vzťahu.

Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení zdôrazňuje, že formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere bol žalobcom prevzatý dňa 16.12.2016 t. j. 5 dní pred uzavretím zmluvy o úvere, a teda žalobca mal dostatok času pre prípad, ak mu niektoré náležitosti jasné neboli, tieto pred podpisom zmluvy samotnej riešiť.

Žalovaný ďalej poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-290/19, v zmysle ktorého ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť.

3.2. Žalovaný rovnako vznáša námietku premlčania citujúc § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka platného v Slovenskej republike, pričom súd zdôrazňuje, že predmetné ustanovenia sú súčasťou slovenského právneho poriadku bez zmeny od 01.04.1964 a problém s ich výkladom (minimálne pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu) nikdy nebol. Zároveň súd zdôrazňuje, že tieto ustanovenia sa aplikujú nielen na spotrebiteľské právne vzťahy, ale aj na právne vzťahy medzi právnickými osobami nepodnikateľmi navzájom, na právne vzťahy medzi právnickými a fyzickými osobami mimo ich podnikateľskej činnosti navzájom a rovnako aj na nepodnikateľské právne vzťahy medzi fyzickými osobami.

3.3. Pokiaľ ide o premlčanie, žalovaný sa so závermi rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.04.2021 vo veci C-485/19 vysporadúva tak, že napriek záveru súdu, že nie je v súlade so zásadou efektivity, aby sa pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila trojročná objektívna premlčacia lehota, ktorá začne plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu to neznamena, žeby objektívna premlčacia lehota v dôsledku tohto rozsudku v rámci právneho poriadku SR uplatniteľná nebola. Žalovaný poukazuje na to, že Súdny dvor vychádzal z predpokladu, že pri dlhodobých úverových vzťahoch môže táto lehota uplynúť ešte predtým ako dôjde k ukončeniu zmluvy. To však v prejednávanej veci neplatí, pretože zmluvný vzťah skončil splatením celého zostatku úveru dňa 16.02.2018. Ak by teda aj bol stanovený začiatok plynutia premlčacej lehoty na tento deň, bola by pohľadávka v čase jej uplatnenia na sude premlčaná.

Zároveň žalovaný poukazuje na rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-698/18, C-699/18, C-224/19 a C-259/19, z ktorých podľa neho vyplýva

- a) stanovenie primeraných lehôt spotrebiteľom na podanie žaloby pod hrozbou premlčania v záujme právnej istoty je zlučiteľné s právom Európskej únie. To sa týka aj pravidla umožňujúceho vzniesť námietku premlčania proti žalobám podaným spotrebiteľom aj pri žalobách o uplatnenie reštitučných účinkov vyplývajúcich z určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.
  - b) ak je premlčacia lehota stanovená v zákone a je vopred známa, ide o dostatočné opatrenie na to, aby dotknutému spotrebiteľovi umožnila pripraviť a podať účinný prostriedok nápravy. Dĺžka premlčacej lehoty tak sama o sebe nie je nezlučiteľná so zásadou efektivity.
- 4 Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca svojou replikou [OMISSIS]. Zotrval na svojich žalobných tvrdeniach a mal za to, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená nedostatočne. Rovnako zotrval aj na svojich tvrdeniach o nedostatočnom uvedení predpokladov na výpočet RPMN a zopakoval už v žalobe uvádzané rozhodnutia Krajského súdu Prešov. Navyac

oproti žalobe uviedol, že v zmluve nie je splnená zákonná náležitosť uvedenia informácie o druhu úveru.

Pokiaľ ide o otázku premlčania, poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 485/19, podľa ktorého *zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a rady 208/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS sa vzťahuje 3 ročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.*

Žalobca uvádza, že rozsudok vo veci C-485/19 je pokračovateľom rozsudkov Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, podľa ktorého čl. 2 písm. b), čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice 93/13 ako aj zásady ekvivalencie, efektivity a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia súdnemu výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorého žaloba o vrátenie súm bezdôvodne zaplatených na základe nekalej podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom podlieha 3 – ročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa úplného splnenia tejto zmluvy, ak sa predpokladá bez potreby overenia, že k tomuto dátumu spotrebiteľ musel vedieť o nekalom charaktere predmetnej zmluvnej podmienky alebo keď pre podobné žaloby založené na určitých vnútroštátnych právnych predpisoch táto lehota začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu týchto žalôb.

Tu zo strany konajúceho súdu je potrebné hneď uviesť, že citácia žalobcu je účelová, pretože v slovenskom právnom poriadku nie je rozdiel pri žalobe o zaplatenie bezdôvodného obohatenia medzi žalobou vyplývajúcou zo spotrebiteľského vzťahu alebo zo vzťahov skôr uvedených, pričom pri iných ako spotrebiteľských vzťahoch vnútroštátny právny predpis neustanovuje, že premlčacia lehota začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu týchto žalôb súdom.

Žalobca tak v závere svojho podania uvádza, že je presvedčený, že pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok začína plynúť premlčacia doba rozhodnutím súdu o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy absencia, ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. **Žalobca teda robí záver, že z ním citovaných rozsudkov Súdneho dvora EÚ vyplýva, že Súdny dvor EÚ zrušil v spotrebiteľských veciach o vydanie bezdôvodného obohatenia subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu zakotvenú v OZ a zaviedol**

jednotnú 3-ročnú premlčaciu dobu, v ktorej sa premlčujú reštitučné nároky spotrebiteľov a ktorá začína plynúť od rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo od rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Keďže rovnaký záver si osvojili aj niektoré vnútroštátne sudy, prípadne si uvedený rozsudok C-485/19 vykladajú tak, že SdEÚ „ponechal v platnosti“ iba objektívnu 10-ročnú premlčaciu dobu, kladie okresný súd otázky, odpoveď na ktoré mu má poskytnúť pomoc pri rozhodovaní tejto veci. KS v PO napr. vo veci sp. zn. 18CoCsp/7/2021 uviedol – *V zásade bez ďalšieho vzhľadom na odbornú profesionálnu zdatnosť v činnosti poskytovania pôžičiek sa úmysel žalovaného dodávateľa prezumuje a dôkazné bremeno ho zaťažuje v otázke preukázania okolnosti neúmyselného konania.*

5 Keďže vo veci konajúci súd nesúhlasí s právnou argumentáciou žalobcu a súhlasí s právnou argumentáciou žalovaného, avšak je si vedomý rozhodovacej praxe jeho nadriadeného – odvolacieho súdu a to Krajského súdu v Prešove rozhodol sa požiadať Súdny dvor Európskej únie o výklad nižšie uvedených smerníc a teda požiadať ho o odpoveď na otázky vo výroku tohto uznesenia uvedené. Predtým ako súd uvedie svoj názor na nastolené otázky považuje za potrebné zacitovať ešte relevantné vnútroštátne právne predpisy a zároveň sa odvolať aj na vnútroštátnu judikatúru, ktorá však nie je zo strany právneho zástupcu žalobcu rešpektovaná.

6 Právo únie:

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS

Čl. 10 ods.2 – Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza:

a) druh úveru;

c) dĺžku trvania zmluvy o úvere;

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

SMERNICA RADY 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Článok 3

[OMISSIS]

Právo SR platné v čase uzavretia zmluvy dňa 21.12.2016:

Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

§ 9 ods.2 - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

8

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (od 01.05.2018 - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere),
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka Č. 40/1964 Zb.

- (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky od dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pozn. súdu – ide o subjektívnu premlčaciu dobu.
- (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Pozn. súdu – ide o objektívnu premlčaciu dobu.

[OMISSIS]

NS SR sp. zn. 7Cdo/1 83/2020 – 12. *Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodit' gramatickým (jazykovým) ani ideologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.*

12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje.

12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle §11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.

Judikatúra k objektívnej premlčacej dobe.

ÚS SR sp. zn. III. ÚS 448/2017 – *K tomu ústavný súd dodáva, že vedomosť žalovanej o tom, že plnenie jej nepatrí alebo jej bolo poskytnuté omylom, sa neprezumuje.*

NS SR sp. zn. ICdo/238/2017 – *Tu dovolací súd konštatuje, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa).*

[OMISSIS] *Samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa.* [OMISSIS]

NS SR sp. zn. 4Cdo/219/2019 – *Z napadnutého rozsudku odvolacieho súdu možno vyvodiť, že uvedený nepriamy úmysel žalovanej je daný určitými faktormi a okolnosťami, ktoré spočívajú v profesionálnosti a odbornosti žalovanej.* [OMISSIS] *Uvedený právny názor odvolacieho súdu o úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovanej, ktorému zodpovedá 10-ročná objektívna premlčacia doba, nie je správny.* [OMISSIS]

Judikatúra k subjektívnej premlčacej dobe. [OMISSIS]

NS ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 – *„Pro počátek subjektivní promlčecí doby podle § 107 odst. 1 ObčZ je v případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy rozhodující vědomost oprávněného o těch skutkových okolnostech, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není přitom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, neplatná skutečně je.* [OMISSIS] *pro počátek běhu dvouleté subjektivní promlčecí doby* [OMISSIS] *Rozhodný je okamžik, kdy se oprávněný v konkrétním případě skutečně dozví o tom, že došlo na jeho úkor k získání bezdůvodného obohacení a kdo jej získal.* [OMISSIS]

[OMISSIS]

NS ČR sp. zn. 28Cdo/1948/2018: [OMISSIS] *Pro stanovení počátku běhu subjektivní promlčecí doby není podstatné, kdy byl soudy vysloven a žalobkyní přijat právněkvalifikační úsudek o absolutní neplatnosti předmětného kontraktu.*

Judikatúra Súdneho dvora EÚ

C-485/19: *Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe*

nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS [OMISSIS] alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES [OMISSIS], sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

C - 224/19 a 259/19: Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby právo podať žalobu o uplatnenie reštitučných účinkov vyhlásenia neplatnosti nekalej zmluvnej podmienky podliehalo premlčacej lehote, pokiaľ začiatok plynutia tejto lehoty ani jej trvanie nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práva spotrebiteľa požadovať takúto náhradu.

C-776/19 a C-782/19: Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely podania návrhu spotrebiteľom:

- na konštatovanie nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a týmto spotrebiteľom stanovuje premlčaciu lehotu,
- na vrátenie neoprávnene zaplatených súm na základe takýchto nekalých podmienok stanovuje päťročnú premlčaciu lehotu, keďže táto lehota začína plynúť ku dňu prijatia ponuky úveru, takže spotrebiteľ nemusel v tomto čase poznať všetky svoje práva vyplývajúce z tejto smernice.

[OMISSIS]

- 7 Pre svoje rozhodnutie tak Okresný súd Prešov považuje za potrebné, aby SdEÚ podal výklad smerníc a svojich rozhodnutí vyššie citovaných vo vzťahu k nasledujúcemu:

Druh úveru – Vzhľadom na tvrdenia žalobcu žiada OS Prešov súdny dvor o odpoveď na otázku:

Či údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.12.2016 tak ako sú vyššie v texte tohto uznesenia citované, zodpovedajú zrozumiteľnému a stručnému uvedeniu druhu úveru tak ako to vyžaduje § 10 ods.2 písm. a) Smernice 2008/48/ES.

Dĺžka trvania zmluvy – vo veci konajúci súd uvádza, že slovenský zákon o spotrebiteľskom úvere neprebral smernicu správne a uložil dodávateľovi v čase uzavretia spornej zmluvy uvádzať údaj navyiac, čo vyplýva z porovnania citácie smernice a citácie slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc aj z rozhodnutia SdEÚ č. C-42/15 má konajúci súd za podstatné uviesť dodávateľom dĺžku trvania zmluvy tak, aby spotrebiteľ pri jej uzavretí vedel ako dlho bude táto zmluva pri jej riadnom plnení trvať. V prejednávanej veci tak žalobca vzhľadom na údaje uvedené v zmluve a to deň uzavretia zmluvy,

splatnosť prvej splátky, splatnosť poslednej splátky, doba trvania zmluvy nemohol mať o tomto údaji pochybnosti.

Vzhľadom na tvrdenia žalobcu a rozhodovaciu prax KS v Prešove žiada OS Prešov Súdny dvor o odpoveď na otázku:

Či údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.12.2016 tak ako sú vyššie v texte tohto uznesenia citované, zodpovedajú zrozumiteľnému a stručnému uvedeniu dĺžky trvania zmluvy o úvere tak ako to vyžaduje § 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48/ES.

Uvedenie predpokladov na výpočet RPMN - Vzhľadom na tvrdenia žalobcu a rozhodovaciu prax KS v Prešove žiada OS Prešov Súdny dvor o odpoveď na otázku

Či údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 21.12.2016 tak ako sú vyššie v texte tohto uznesenia citované zodpovedajú zrozumiteľnému a stručnému uvedeniu druhu úveru tak ako to vyžaduje § 10 ods.2 písm.g) Smernice 2008/48/ES a či

- zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať matematický vzorec výpočtu RPMN spolu s dosadenými premennými ako aj samotný výpočet,
- postačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádza premenné potrebné na výpočet RPMN vo svojom texte alebo sa vyžaduje ešte ich zopakovanie s výslovným uvedením, že ide o predpoklady výpočtu RPMN.

Vyhlásenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Vzhľadom na skončenie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu a teda nemožnosti uplatnenia prípadne neprijateľnej zmluvnej podmienky, žiada okresný súd o odpoveď na otázku:

Je možné vykladať Smernicu 93/13/EHS, tak že vyžaduje takú vnútroštátnu úpravu, resp. prax, že súd je povinný vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú aj po ukončení zmluvného vzťahu, tak ako je tomu v prejednávanej veci?

K premlčateľnosti tvrdených nárokov spotrebiteľa voči dodávateľovi.

Vo veci konajúci súd rešpektuje, že je v rozpore so zásadou efektivity, ak by premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia – plnenia poskytnutého na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky (keďže z pohľadu spotrebiteľa je takmer nemožné vedieť, že podmienka je neprijateľná) začala plynúť skôr ako súd neprijateľnú zmluvnú podmienku judikoval.

Na druhej strane má však súd pochybnosti o tom, či rovnaký záver má platiť aj v prípade, ak zmluva podľa tvrdenia spotrebiteľa neobsahuje zákonnú náležitosť

(ktorej absencia vedie k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) alebo ju uvádza nesprávne, keďže § 2 zákona o Zbierke zákonov zakladá nevyvrátiteľnú znalosť právneho predpisu a teda tvrdený nedostatok je spotrebiteľovi známy už v čase uzavretia zmluvy, keďže sa predpokladá, že zmluvu čítal a jej neprečítanie nemôže byť v jeho prospech. Rovnako vedomosť o vlastnom spotrebiteľskom práve plynie aj z nižšie citovaného ustanovenia Smernice 93/13/EHS.

Keďže zo strany žalovaného bola vznesená námietka premlčania, musí sa súd primárne zaoberať jej opodstatnenosťou.

Súd prejednáva stovky obdobných vecí ako je táto s tým, že sa javí relevantná obrana dodávateľa, že vedomosť spotrebiteľa musí byť viazaná na určitý objektívny moment a nemôže byť ponechaná jedine na tvrdenie spotrebiteľa, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel určitého dňa od tretieho subjektu a teda práve a len od tohto dňa začína plynúť premlčacia doba (prípadne táto začína plynúť ešte neskôr a to od rozhodnutia súdu), keďže takýto prístup vylučuje možnosť obrany námietkou premlčania, vzhľadom na to, že spotrebiteľ vždy uvedie dátum, podľa ktorého je dodržaná minimálne subjektívna premlčacia doba. Pre uvedené stovky prípadov je tak typická nasledujúca schéma žaloby: zmluvný vzťah ukončený väčšinou v období rokov 2011 – 2018, spotrebiteľ si zadováži potvrdenie občianskeho združenia, že bez bližších podrobností sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel v čase do podania žaloby neprekračujúceho 2 roky a zároveň sa domáha predĺženej objektívnej 10-ročnej premlčacej doby len na tom základe, že dodávateľ má ovládať právo a akýkoľvek nedostatok v zmluve je ním spôsobený úmyselne a spotrebiteľ právo ovládať nemusí. Okresný súd teda považuje za potrebné poznať odpoveď Súdneho dvora v nasledujúcom:

Je v rozpore so Smernicou Rady 93/13/EHS ako celkom a zvlášť jej piatym odôvodnením (keďže vo všeobecnosti spotrebiteľia nepoznajú právne pravidlá, podľa ktorých sa v členských štátoch iných, než je ich vlastný, riadia zmluvy na predaj tovarov alebo služieb; keďže tento nedostatok znalostí im môže brániť v priamych transakciách pri kúpe tovarov alebo služieb v inom členskom štáte) taká súdna prax, ktorá v prípade tvrdeného nedostatku povinnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vychádza z toho, že táto skutočnosť bola spotrebiteľovi známa už v čase podpisu úverovej zmluvy, najmä ak spotrebiteľ osobitne potvrdil oboznámenie sa s úverovou zmluvou podpísaním ďalšej súvisiacej úverovej dokumentácie (napr. formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, zoznam prevzatých dokumentov a pod.)?

Je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a efektivity, ak vnútroštátne právo pre vydanie bezdôvodného obohatenia získaného dodávateľom na úkor spotrebiteľa ustanovuje premlčaciu dobu subjektívnu ale aj premlčaciu dobu objektívnu, naviazanú na neutrálne kritérium (vznik bezdôvodného obohatenia), aby určenie okamihu začiatku plynutia premlčacej doby nebolo ponechané výlučne na tvrdení spotrebiteľa a teda bez skutočnej možnosti dodávateľa brániť sa námietkou premlčania?

Je v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa a zásadou efektivity, že každý nedostatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere dodávateľom pripravenej, treba bez ďalšieho považovať za dôsledok úmyselného pochybenia dodávateľa?

Má byť zásada efektivity vo vyššie citovaných rozsudkoch Súdneho dvora EÚ chápaná tak, že premlčacia doba bezdôvodného obohatenia získaného z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre jej vadu ba mala začať plynúť až od rozhodnutia súdu o takejto vade (napr. určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru)?

Od akého momentu vyžaduje zásada efektivity uplatnená vo vyššie citovaných rozsudkoch SdEÚ začatie plynutia premlčacej doby?

[OMISSIS] [Poučenie o opravnom prostriedku]

[OMISSIS]